

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2005/51/EF af 7. september 2005 om ændring af bilag XX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF og bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF om offentlige kontrakter ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- Subsidiært fastslås det, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne bestemmelse, idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 257, s. 127.

Sag anlagt den 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-289/07)

(2007/C 183/44)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 71, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet») ⁽¹⁾, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.
- Subsidiært fastslås det, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne bestemmelse, idet den under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. januar 2006.

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 1.

Appel iværksat den 14. juni 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 29. marts 2007 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/00, Scott SA, støttet af Den Franske Republik, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-290/07 P)

(2007/C 183/45)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Flett, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Scott SA og Den Franske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, appelsagen vedrører. Subsidiært påstås sagen hjemvist til Retten i Første Instans til fornyet afgørelse for så vidt angår ethvert spørgsmål, for hvilket Domstolen finder, at det ikke på sagens nuværende stadium er muligt at træffe endelig afgørelse.
- Scott SA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, Kommissionen har afholdt i sagen ved Domstolen og Retten i Første Instans. Den Franske Republik tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De første fire anbringender i appelsagen vedrører retlige fejl, som den appellerede dom er behæftet med hvad angår tredjeparters processuelle rettigheder og Kommissionens processuelle forpligtelser i statsstøttesager:

Det første anbringende vedrører den omstændighed, at Scotts supplerende bemærkninger af 24. december 1999, som blev fremsendt 13 måneder efter den fastsatte frist, er blevet udelukket fra sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at give Frankrig yderligere mulighed for at fremlægge de påberåbte vurderinger.

Det tredje anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at give Scott yderligere mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Det fjerde anbringende vedrører konstateringen i den appellerede dom af, at Kommissionen processuelt var forpligtet til at anvende en »ekstern ekspert«.

I den forbindelse gør Kommissionen gældende, at der hverken er fastsat eller anvendt et korrekt retligt kriterium i den appellerede dom, nemlig om Kommissionen tilsidesatte en væsentlig formforskrift. I øvrigt kunne der ikke træffes lovlig afgørelse vedrørende disse spørgsmål i den appellerede dom, da Scotts påstande ikke omfattede sådanne annullationsgrunde. Under alle omstændigheder er der ikke efter Kommissionens opfattelse sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter. Der er ikke fastsat sådanne formforskrifter i procedureforordningen, og der var ikke grundlag i den appellerede dom for at »indrømme« sådanne rettigheder eller pålægge sådanne forpligtelser på grundlag af de fejlagtige betragtninger, som er antaget i den appellerede dom.

Endelig forelå der ingen tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter hvad angår følgende omstændigheder:

Scotts supplerende bemærkninger, som var blevet udelukket, blev på ny fremsat den 21. februar 2000 af Frankrig, vedlagt sagsakterne og vurderet i den omtvistede beslutning.

Under hensyn til de fire begæringer om oplysninger og påbud om oplysninger var Kommissionen ikke forpligtet til at give Frankrig yderligere mulighed for at fremlægge de påberåbte vurderinger.

Scott havde rig lejlighed til at fremsætte bemærkninger og deltog navnlig i besvarelsen af påbuddet om oplysning.

Både Frankrig og Scott havde rig lejlighed til at fremlægge en vurdering på datoen for støttens tildeling, men undlod dette.

Det femte til ottende anbringende omfatter hvad Kommissionen for nemheds skyld har betegnet som »indledende spørgsmål« og vedrører følgende retlige fejl i den appellerede dom: Den omstændighed, at Scotts påstande ikke omfatter nogen annullationsgrund hvad angår de påberåbte vurderinger, det af Retten anvendte kriterium for retlig kontrol (det angives, at Kommissionen ikke har nogen skønsmargin), den omstændighed, at den appellerede dom snarere er baseret på spekulationer end på bevis, og endelig den omstændighed, at der gælder omvendt bevisbyrde i administrative procedurer vedrørende statsstøtte og i sager ved Retten.

Det niende og tiende anbringende vedrører materielle retlige fejl med hensyn til fabrikken.

Det niende anbringende vedrører metoden for vurdering af beløb, der er ydet i statsstøtte ved overførsler af naturalier. I modsætning til, hvad der er antaget i den appellerede dom, kan Kommissionen lovligt anvende omkostninger som ækvivalens for værdien, når der ikke på tidspunktet for støttens tildeling er foretaget nogen vurdering eller afholdt offentligt udbud. Dette var navnlig berettiget i den foreliggende sag, da fabrikken var tilpasset Scotts krav. De betragtninger, der er angivet i den appellerede dom vedrørende den hævdede salgspris 11 år efter støttetildelingen, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl og er i hvert fald materielt fejlagtige.

Det tiende anbringende vedrører de fejl, som Kommissionen hævdes at have begået ved anvendelsen af den omkostningsbase-rede metode. Konstateringerne i den appellerede dom skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl. Kommissionens forsigtige skøn over omkostningerne kunne ikke være lavere, hvorfor der ikke er grundlag for at annullere den anfægtede beslutning med den begrundelse, at statsstøtten kunne have været større.

Det ellefte til trettende anbringende vedrører materielle retlige fejl hvad angår grunden.

Det ellefte anbringende vedrører den appellerede doms underkendelse af de forsigtige vurderinger i referatet af kommunalbestyrelsesmødet den 27. maj 1994 i Orléans, der betegnes som »en meget kort sammenfatning uden detaljeret forklaring«.

Det tolvte anbringende vedrører metoden for vurdering af beløb, der er ydet i statsstøtte ved overførsler af naturalier og svarer til det niende anbringende. Kommissionen kan lovligt anvende omkostninger som ækvivalens, når der ikke på tidspunktet for støttens tildeling er foretaget nogen vurdering eller afholdt offentligt udbud. Dette var navnlig berettiget i den foreliggende sag, da opkøbet af den tredje grund var tilpasset Scotts krav. De betragtninger, der er angivet i den appellerede dom vedrørende den hævdede skattekontrol, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl og er i hvert fald materielt fejlagtige.

Det trettende anbringende vedrører de fejl, som Kommissionen angives at have begået ved anvendelsen af den omkostningsbaserede metode. De konstateringer, som er foretaget i den appellerede dom, skyldes processuelle uregelmæssigheder eller andre retlige fejl. Kommissionen anvendte den lavest mulige værdi for grunden, som blev angivet af såvel Frankrig som Scott. Kommissionen har herved baseret sig på følgende faktiske omstændigheder og beviser: dokumentet, som indeholdt det fremsatte tilbud, de vurderinger, som blev foretaget af Galtier og af Commissaire aux Apports, referatet af kommunalbestyrelsesmødet den 27. maj 1994 i Orléans og den gennemsnitlige pris ved købet af de tre grunde. Der er ikke grundlag for at annullere den omtvistede beslutning med den begrundelse, at statsstøtten kunne have været større.

Det fjortende anbringende vedrører påbuddet om oplysninger, navnlig vedrørende grunden, den omkostningsbaserede metode for vurderingen af det beløb, der er ydet i statsstøtte, og købene af de tre grunde. Dette er et processuelt spørgsmål, men behandles til sidst, fordi det har sammenhæng med det trettende anbringende.

Med det femtende anbringende har Kommissionen nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom, fordi Retten klart har gengivet de for den fremlagte beviser urigtigt, og navnlig fordi Retten har erstattet vurderingen i den anfægtede beslutning med sin egen vurdering.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Regeringsrätten (Sverige) den 15. juni 2007 — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet mod Skatteverket

(Sag C-291/07)

(2007/C 183/46)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielle spørgsmål

Skal sjette momsdirektivs ⁽¹⁾ artikel 9, stk. 2, litra e), og artikel 21, stk. 1, litra b), samt artikel 56, stk. 1, litra c), og artikel 196 i Rådets direktiv om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾ fortolkes således, at den, der køber konsulentbistand fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og som både driver økonomisk virksomhed og virksomhed, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, ved anvendelsen af disse artikler skal anses for en afgiftspligtig person, uanset at købet kun sker for sidstnævnte virksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 18. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-293/07)

(2007/C 183/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Recchia)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik